

Karta informacyjna przedsięwzięcia

Nazwa przedsięwzięcia inwestycyjnego

***„Rewitalizacja podwórek i przestrzeni międzyblokowych na osiedlach
mieszkalnych na obszarze Śródmieścia i terenów przyległych w Łańcucie”***

Osiedle Trześnik.

Gmina: Łańcut

Powiat: łańcucki

Województwo: podkarpackie

Spis treści

1. Wstęp	3
1.1. Przedmiot opracowania	3
1.2. Podstawa opracowania	3
2. Cel opracowania	4
3. Rodzaj, skala usytuowanie, dane terenowe i geodezyjne oznaczenia przedsięwzięcia.....	4
3.1. Rodzaj i skala	4
3.2. Usytuowanie przedsięwzięcia	5
3.3. Dane terenowe i geodezyjne oznaczenie przedsięwzięcia.....	12
4. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, obiektu budowlanego oraz dotychczasowy sposób wykorzystywania i pokrycia szatą roślinną.....	12
5. Rodzaj technologii	17
6. Warianty przedsięwzięcia.....	18
7. Przewidywana ilość wykorzystanej wody i innych surowców materiałów, paliw oraz energii w tym szacunkowe zapotrzebowanie na energię	18
8. Rozwiązania chroniące środowisko, zachowujące dopuszczalne standardy środowiska	19
9. Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko.....	19
10. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko	19
11. Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 92, poz.880 ze zm.)	19
12. Obszar ograniczonego użytkowania.....	19

1. Wstęp

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest karta informacyjna przedsięwzięcia pn. ***„Rewitalizacja podwórek i przestrzeni międzyblokowych na osiedlach mieszkalnych na obszarze Śródmieścia i terenów przyległych w Łąncucie”***. ***Osiedle Trześnik***.

1.2. Podstawa opracowania

Podstawę opracowania stanowi zlecenie Inwestora- Gminy Miejskiej Łącut na wykonanie usługi polegającej na sporządzeniu Karty Informacyjnej przedsięwzięcia dotyczącego „Rewitalizacji podwórek i przestrzeni międzyblokowych na osiedlach mieszkalnych na obszarze Śródmieście i terenów przyległych w Łąncucie”.

Podstawę prawną opracowania stanowią:

- Ustawa Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001r. (Dz.U. 2013.1232 t.j.),
- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r. (Dz.U.03.80.717 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2013.1235),
- Ustawa Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994r. (Dz.U. 2013.1409),
- Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001r. (Dz.U. 2015.469 t.j.),
- Ustawa o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001r. (Dz.U. 2013.21 t.j.),
- Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r. (Dz.U. 2014.1651 t.j.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. (Dz.U.04.257.2573), zmienione Rozporządzeniem z 2005.06.08 (Dz.U.05.92.769) oraz 2007.08.31 (Dz.U.07.158.1105) w sprawie określenia przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko,
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U.06.137.984),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002r. w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji (Dz.U.02.87.796),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2010.16.87),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z dnia 5 lipca 2007 r.),

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz.U.02.165.1359),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U.01.112.1206),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.04.229.2313),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005r. w sprawie trybu i zakresu opracowania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000 (Dz.U.05.61.549),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (Dz.U.05.94.795).

Istotne dyrektywy Unii Europejskiej:

- Dyrektywa Rady 85/337/EWG, poprawiona Dyrektywą 97/11/WE w sprawie oceny skutków niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć dla środowiska,
- Dyrektywa Rady 200/60/EWG Ramowa Dyrektywa Wodna,
- Dyrektywa w sprawie wody pitnej 80/778/EEC zmieniona Dyrektywą 98/83/EC,
- Dyrektywa Rady 75/440/EEC w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia we Wspólnocie Europejskiej uwzględniająca brzmienie dyrektywy 91/692/EEC,
- Dyrektywa w sprawie azotanów 91/676/EEC,
- Dyrektywa w sprawie zintegrowanej ochrony przed zanieczyszczeniami (IPPC) 96/61/EC
- Dyrektywa Rady 91/271/EWG w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych,
- Dyrektywa w sprawie osadów ściekowych 86/278/EEC,
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- Dyrektywa Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.

2. Cel opracowania

Niniejsze opracowanie stanowi kartę informacyjną przedsięwzięcia tj.: dokumentację zawierającą podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu pod nazwą:

”Rewitalizacja podwórek i przestrzeni międzyblokowych na osiedlach mieszkalnych na obszarze Śródmieścia i terenów przyległych w Łąncucie”. Osiedle Trześnik.

3. Rodzaj, skala usytuowanie, dane terenowe i geodezyjne oznaczenia przedsięwzięcia.

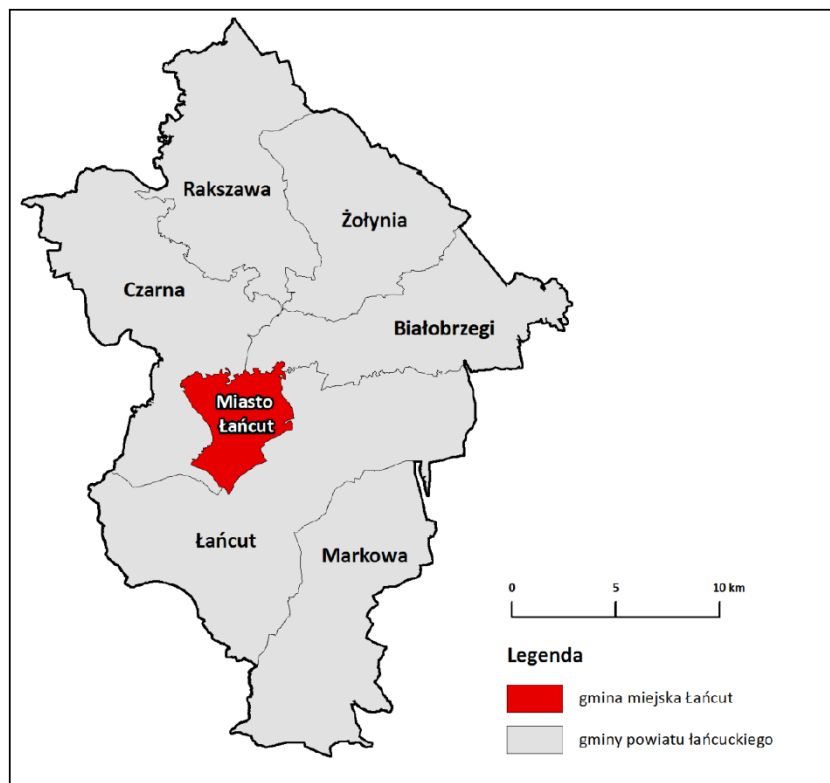
3.1. Rodzaj i skala

”Rewitalizacja podwórek i przestrzeni międzyblokowych na osiedlach mieszkalnych na obszarze Śródmieścia i terenów przyległych w Łąncucie”. Osiedle Trześnik.

Przedmiotem niniejszej inwestycji rewitalizacja podwórek i przestrzeni międzyblokowych na osiedlu Trześnik w Łąncucie.

3.2. Usytuowanie przedsięwzięcia

Miasto Łącut położone jest w południowo-wschodniej Polsce, w centralnej części województwa podkarpackiego, w granicach aglomeracji rzeszowskiej i powiatu łańcuckiego. Od północy i zachodu Łącut graniczy z gminą Czarna, od południa i wschodu z gminą wiejską Łącut, z kolei od północnego-wschodu z gminą Białobrzegi.

Źródło: „Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Łącuta na lata 2015-2020”

Zgodnie z danymi Banku Danych Lokalnych GUS według stanu na rok 2014, miasto Łącut zajmuje powierzchnię 19,4 km², co stanowi 4,3% terytorium powiatu łańcuckiego. Miasto zamieszkiwane jest przez 17 982 osoby (22,5% ludności powiatu łańcuckiego), co w przeliczeniu daje gęstość zaludnienia na poziomie 946 osób / km². Łącut, historycznie związany z magnackimi rodami Lubomirskich oraz Potockich, pełni rolę ośrodka powiatowego, usytuowanego w paśmie centralnym województwa podkarpackiego. Miasto położone jest w obrębie Rzeszowskiego Obszaru Funkcjonalnego.

Łącut charakteryzuje się korzystnym położeniem transportowym. Przez obszar Łącuta przebiegają drogowe i kolejowe szlaki transportowe o znaczeniu krajowym oraz regionalnym. Najważniejszym drogowym szlakiem komunikacyjnym wiodącym przez miasto Łącut jest droga krajowa nr 94, będąca bezpłatną alternatywną trasą dla autostrady A4. Ponadto przez obszar miasta przebiegają trasy dwóch dróg wojewódzkich, którymi są: droga wojewódzka nr 887 i droga wojewódzka nr 881. Uzupełnieniem głównego układu

komunikacyjnego miasta są drogi lokalne (powiatowe i gminne). Jednocześnie miasto położone jest w niedalekiej odległości od projektowanego węzła autostradowego (węzeł „Łańcut” na terenie miejscowości. Wola Mała w gminie Czarna) na autostradzie A4, łączącej najważniejsze ośrodki miejskie południowej Polski. Przez obszar miasta przebiega również magistrała kolejowa E30, na której w granicach miasta zlokalizowana jest stacja kolejowa. Łańcut położony jest także w bliskiej odległości (około 20 km) od Międzynarodowego Portu Lotniczego Rzeszów-Jasionka.

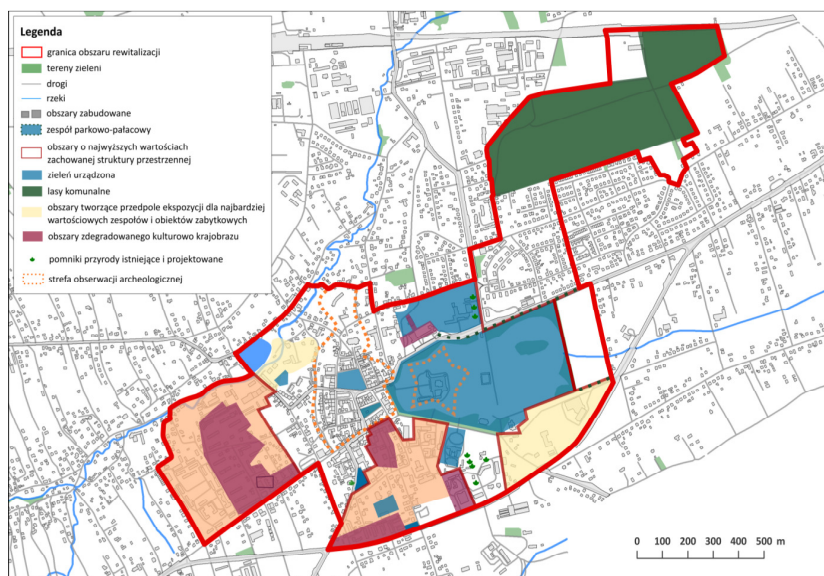
Zasadnicze elementy zagospodarowania przestrzennego wyznaczonego obszaru rewitalizacji to przede wszystkim centrum oraz tereny zespołu zamkowego. W okolicach centrum, w dużym stopniu zostało zachowane pierwotne rozplanowanie sieci komunikacyjnych, zabudowy o charakterze usługowo-mieszkaniowym, budynków użyteczności publicznej, jak i nieruchomości pełniących rolę zabytków. Stan techniczny zabudowy w okolicach Rynku i Placu Sobieskiego ocenia się jako dobry. W odniesieniu do całego obszaru centrum, Śródmieście cechuje chaotyczna i nieuporządkowana zabudowa, obniżająca funkcjonalność terenu. Jedynie kompleks zamkowy, w całości wpisany do rejestru zabytków, stanowi przemyślanie rozplanowaną przestrzeń użytku publicznego o wysokim standardzie jakości.

W pobliżu ścisłego centrum miasta znajdują się dwa osiedla mieszkaniowe: osiedle 3-Maja i Armii Krajowej. Pierwsze z nich wyróżnia zabudowa pięciokondygnacyjna z okresu lat 70-tych. Natomiast osiedle Armii Krajowej to głównie czterokondygnacyjne bloki wybudowane w II połowie lat sześćdziesiątych. W północno-wschodniej części obszaru objętego rewitalizacją, zlokalizowane są kolejne dwa osiedla mieszkaniowe: Trześnik; os. Sikorskiego, na którego terenie zlokalizowany jest Las Komunalny „Bażantarnia”. Osiedle Trześnik wyróżnia zabudowa trzykondygnacyjna z lat 50-tych i 60-tych, z doskonale rozplanowaną przestrzenią międzyblokową, uwzględniającą pasy zieleni. Strefa zabudowy wielorodzinnej przeplata się z nieruchomościami willowymi, jednorodinnymi. W bliskim sąsiedztwie osiedli, zlokalizowany jest Las Komunalny „Bażantarnia” wpisany do rejestru zabytków, o łącznej powierzchni 31,4 ha. Z uwagi na brak wyposażenia w małą infrastrukturę oraz nieuporządkowanie terenów zieleni, las komunalny jest nieatrakcyjny pod względem turystycznym. W północno-zachodniej części rewitalizowanego obszaru, zlokalizowany jest Staw Browarny, wpisany do rejestru zabytków i obecnie eksploatowany w celach rekreacyjnych. W bliskim sąsiedztwie znajduje się kolejne osiedle mieszkaniowe – osiedle im. Gen. S. Maczka. Osiedle cechują pięciokondygnacyjne budynki z zespołem garaży i obiektami infrastruktury technicznej.

Charakter zabudowy zarówno całego miasta, jak i wyznaczonego terenu rewitalizacji zdominowany jest przez tereny o funkcjach mieszkaniowych. W mieście ponad 232 ha to przestrzeń z rozbudowaną strefą zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej z zespołem garaży i obiektami infrastruktury technicznej.

Dziedzictwo kulturowe

Najważniejsze zabytki łańcuta zlokalizowane są w granicach obszaru objętego procesem rewitalizacji. Centrum miasta wyróżnia się zabytkowym układem urbanistycznym. Najstarsze kamienice pochodzą z XVI i XVII wieku. W większości przypadków omawiane budynki nie zachowały swojego pierwotnego kształtu i zostały przebudowane na przełomie XIX i XX wieku. Po wielkim pożarze miasta w roku 1820 charakter zabudowy centrum został diametralnie zmieniony. Istotne dla kształtowania struktury urbanistycznej łańcuta są także lata Autonomii Galicyjskiej. Cenne obiekty architektoniczne pochodzące z tego okresu to przede wszystkim budynki położone przy ulicach: Cetnarskiego, Kościuszki, Piłsudskiego, Rzeźniczej, Rynku, Słowackiego oraz pl. Sobieskiego. Centrum miasta wyróżnia się zabudową willową pochodzącą z okresu galicyjskiego i międzywojennego. Najczęściej budowano w stylu neorenesansowym, neobarokowym, w mniejszej skali nawiązywano do neoklasycyzmu, a także neogotyku. Budowle jednorodzinne często wyróżniały się charakterystycznymi detalami architektonicznymi, tj. wieżyczki, wielospadowe dachy, malownicze ogrody. Na szczególną uwagę zasługują zwłaszcza budynki zlokalizowane przy ulicach: Bohaterów, Cetnarskiego, Danielewicza, Dominikańskiej, Dolniańskiej, Grunwaldzkiej, Jagiellońskiej, Kraszewskiego, Mickiewicza, Mościckiego, Paderewskiego, Piłsudskiego, Sienkiewicza, Sokoła, a także Żardeckiego.

Źródło: „Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020”

W centrum miasta zlokalizowany jest jeden z dwóch Pomników Historii w województwie podkarpackim – kompleks zamkowy rodu Lubomirskich i Potockich. Zamek został wzniesiony w latach 1628-1641 na polecenie Stanisława Lubomirskiego. Budowa rezydencji magnackiej, nawiązująca do włoskiej architektury, otoczona jest parkiem w stylu angielskim. Z czasów Izabeli z Czartoryskich pochodzą cenne dzieła klasycystyczne (dekoracje Salonu Kolumnowego) oraz budowle dodatkowe (Oranżeria, Glorieta, Zameczek Romantyczny). W roku 1925 kompleks zamkowy został zaklasyfikowany jako cenny zabytek ziemi łańcutkiej. Powstałe w roku 1944 Muzeum-Zamek realizuje cele polegające

na utrzymaniu, konserwacji, dokumentacji oraz udostępnianiu obiektów i eksponatów potencjalnym turystom. Corocznie na terenie rezydencji organizowane są wydarzenia o charakterze kulturowym, np. Muzyczny Festiwal w Łańcucie. Kompleks zamkowy stanowi także bardzo istotny element w układzie urbanistycznym miasta. W kierunku południowo-zachodnim od zamku położony jest Folwark „Na Górnem”, istniejący od XVIII wieku oraz pełniący funkcję gospodarczego zaplecza zamku. Obecnie oryginalny układ folwarku zostały diametralnie przekształcony. Pomimo zmian, rozkład folwarku jest czytelny i wiele elementów składowych zachowało się do dziś. Kolejnym, istotnym obiektem zabytkowym Łańcuta jest klasztor oo. Dominikanów. Jego początki sięgają przełomu XIV i XV wieku. Obiekt położony jest przy zachodniej pierzei Rynku. Do roku 1549 klasztorem zarządzali oo. Dominikanie. Następnie kościół przeszedł w posiadanie zboru luterńskiego. Początkiem XVII wieku obiekt z powrotem powrócił we władanie zakonu Dominikanów. Klasztor trzykrotnie uległ kompletnemu zniszczeniu w wyniku ataku Tatarów, najazdu księcia Rakoczego oraz pożaru miasta w 1820 roku. Skutkiem modernizacji obiektu było uwzględnienie i rozbudowa koszar wokół kompleksu. W roku 1910 klasztor zaadaptowano na szpital wojskowy, natomiast w roku 1966 obiekt przeznaczono na dom wycieczkowy i przychodnię lekarskie. Obecnie w budynku dawnego klasztoru mieści się siedziba PTTK. W najbliższych latach planuje się przeznaczenie budynku dawnego klasztoru na Centrum Historii i Sztuki o zasięgu lokalnym i regionalnym. W tym celu potrzebne jest podjęcie prac remontowych oraz konserwatorskich. W granicach obszaru rewitalizacji znajdują się także inne cenne obiekty dziedzictwa kulturowego (m.in. kościół parafialny p.w. św. Stanisława Biskupa czy Synagoga z 1761 roku, itp.).

Podział fizycznogeograficzny

Łańcut usytuowany jest w południowo-wschodniej Polsce. Powiat łańcucki położony jest na terenie prowincji zwanej Karpaty Zachodnie (zaliczanej do podprowincji Północne Podkarpacie) i Pogórza Środkowobeskidzkiego (klasyfikowanego do podprowincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie). Samo miasto usytuowane jest na pograniczu dwóch mezoregionów, tj. Podgórze Rzeszowskiego oraz Pradoliny Podkarpackiej, leżących w obrębie Kotliny Sandomierskiej⁵. Granica pomiędzy mezoregionami przebiega wzdłuż magistrali kolejowej, dzieląc tym samym teren miasta na dwie części: nizinną od strony północnej i wyżynną od południowej. Obszar objęty opracowaniem w całości położony jest na obszarze wyżynnym Podgórze Rzeszowskiego.

Budowa geologiczna

Podgórze Rzeszowskie oraz Pradolina Podkarpacka zlokalizowane są na obszarze jednostki tektonicznej zwanej zapadliskiem przedkarpackim⁶. Zapadlisko przedkarpackie, jako najmłodsza jednostka alpejska powstała na terenie Polski, związane jest z końcowymi etapami tektogenezy Karpat Polskich. Wypełnione jest głównie osadami molasowymi pochodzącymi z okresu środkowego i dolnego miocenu, tj. iły i iłotupki z domieszką piasków pylastych i drobnoziarnistych⁷. Osady trzeciorzędowe są przykryte przez utwory czwartorzędowe wodno-lodowcowe o zróżnicowanej miąższości, tj. gliny zwałowe z domieszką otoczków

zalegające nad serią osadów żwirowo-piaszczystych. Na Podgórzu Rzeszowskim wykształciły się formy w postaci utworów eolicznych (lessy, pyły i gliny lessopodobne) i wodno-lodowcowych. Dno Pradoliny Podkarpackiej wypełniają osady pochodzenia holocenińskiego oraz późnoglacialne⁹. Mady holoceniskie zostały zakumulowane w dnie doliny przez rzekę Wisłok, zalegając tym samym na osadach piaszczysto-żwirowych. Utwory czwartorzędowe występują głównie w obrębie starorzeczy, doliny potoku Mikośka i jej bocznych dopływów. Dodatkowo cechą charakterystyczną jest występowanie utworów organicznych, np. torfu, tworzących formy soczewkowate. Na terenie miasta jedynym eksploatowanym surowcem budowlanym jest pył lessowy w złożach Łańcut oraz surowce ilaste ze złoża Łańcut II.

Rzeźba terenu

Zróznicowana rzeźba terenu miasta uwarunkowana jest od położenia na pograniczu dwóch jednostek fizycznogeograficznych: Pradoliny Podkarpackiej i Podgórza Rzeszowskiego. Równoleżnikowe obniżenie zwane pradoliną to teren opadający w kierunku północno-wschodnim, osiągający wysokość od 201 do 207 m n.p.m. Mezoregion Pradoliny Podkarpackiej od południa graniczy z Podgórzem Rzeszowskim, stanowiącym wysoczyznę erozyjno-denudacyjną, której charakterystyczną cechą jest falista rzeźba. Podgórze budują następujące formy morfologiczne: wierzchowina lessowa i wodno-lodowcowa oraz dolina rzeki Wisłok. Wspomniany płaskowyż wznosi się w kierunku południowym. Las komunalny Bażantarnia położony w północnej części rewitalizowanego obszaru znajduje się na wysokości około 200 m n.p.m., natomiast teren centrum miasta w okolicach Zamku wznosi się do wysokości nawet 240 m n.p.m. Cechą charakterystyczną Podgórza Rzeszowskiego są wąwozy lessowe tworzące formy o stromych zboczach i płaskich dnach. Obszar rewitalizowany w całości położony jest w obrębie Podgórza Rzeszowskiego. Inne przykłady form charakterystycznych dla powierzchni morfologicznej miasta to doliny rzeczne. Mikośka, dopływ rzeki Wisłok to głęboko wcięta dolina o płaskich zboczach oraz podmokłym dnie. Koryto rzeki ma zróżnicowany kształt. W odcinku ujściowym jest to płaskodenna dolina o zboczach w kształcie skarp. Środkową część cechuje forma dolinna, natomiast w odcinku źródłowym – wciosowata. W obrębie centrum miasta wyróżnić można także struktury pochodzenia antropogenicznego, tj. sztuczne nasypy, skarpy i wkopy. Zajmują one niewielką część terenu.

Gleby

Zmienność topologiczna gleb na terenie miasta Łańcut to wynik kształtowania się pedosfery na różnego rodzaju podłożu o zmiennym składzie litologicznym. Na obszarze Pradoliny Podkarpackiej przeważają mady brunatne, lokalnie glejowe, wytworzone w skutek sedymentacji osadów aluwialnych. Miąższość poziomu próchnicznego najlepszych z nich to około 35 cm, co przypisuje omawiane gleby do II i III klasy bonitacyjnej¹². Również doskonałe właściwości fizykochemiczne i wilgotnościowe gleb, wpływają na wzrost walorów środowiskowych obszaru. Pradolina Podkarpacka to doskonały teren do uprawy różnego rodzaju roślin, w tym i warzyw¹³. Gleby wytworzone na pokrywie lessowej występują głównie w obszarze mezoregionu Podgórza Rzeszowskiego. Na pokrywie pylasto-gliniastej powstały

gleby brunatne (kwaśne i wylugowane) i czarnoziemy (zdegradowane i deluwialne). Lokalnie spotykane są także bielice i pseudobielice. Gleby te cechują się dobrą i wysoką klasą bonitacyjną¹⁴. W granicach wyznaczonego terenu miasta wyróżnić można także struktury pochodzenia antropogenicznego tj. urbanoziemy, gleby ogrodowe.

Klimat

Klimat Łańcuta zaliczany jest do łagodnych klimatów podgórskich, nizin i kotlin. W najnowszej regionalizacji A. Wosia z 2010 roku, Łańcut zalicza się do regionu Małopolski Wschodniej. W ciągu roku, w omawianym regionie, średnia liczba godzin usłonecznienia rzeczywistego oscyluje w granicy 1507. Średnia roczna temperatura powietrza osiąga wartość 7,9°C, w lipcu wynosi ona 18,2°C, z kolei w najchłodniejszym miesiącu styczniu zaledwie -3,1°C. Wartość średniego rocznego zachmurzenia wynosi 63%. Największe zachmurzenie notuje się w miesiącu grudniu (76%), najmniejsze w sierpniu (51%). W regionie Małopolski Wschodniej roczna średnia suma opadów wynosi 652 mm. Najwyższe sumy opadów charakterystyczne są dla sierpnia (95 mm), najniższe dla lutego (29 mm). Średnia liczba dni mroźnych ($t_{\max} < 0^{\circ}\text{C}$) wynosi 40, natomiast dni upalnych ($t_{\max} > 30^{\circ}\text{C}$) jest tu około 90. Położenie Łańcuta w pobliżu dwóch wielkich makroregionów wpływa na kształtowanie warunków klimatycznych miasta. Łagodniejszy klimat Kotliny Sandomierskiej kontrastuje z górskim klimatem charakterystycznym dla Pogórza Karpackiego. Łańcut położony jest w strefie przejściowej o przeważających wpływach klimatu kontynentalnego.

Stosunki wodne

Wody powierzchniowe. Według podziału hydrograficznego obszar aglomeracji Łańcuta przynależy do zlewni Wisłoka, stanowiącego największy lewobrzeżny dopływ Sanu. Północna część Łańcuta położona jest na terasie nadzalewowej Wisłoka. Jest to obszar w szczególności narażony na wysokie stany wód w rzece, związane z okresem wezbrań. Omawiana terasa nadzalewowa porozcinana jest systemem starorzeczy, z najstarszym z nich zwanym *Stare Wisłoczysko*, do którego uchodzą prawoboczne dopływy rzeki Wisłok. Obszar starorzeczy cechuje się występowaniem naturalnych zbiorników wód powierzchniowych. Wschodnia część miasta odwadniania jest głównie przez prawobrzeżne dopływy Wisłoka, tzn. Mikoškę i Sawę. Fragmenty tych dolin, z uwagi na działalność człowieka, utraciły swoje kształty naturalne, zostały miejscami skanalizowane i przykryte. W wyniku ulewnych opadów typu burzowego, w korytach rzek następuje wzrost przepływu, czego efektem jest zalewanie miasta. Do zabezpieczeń przeciwpowodziowych Łańcuta zaliczyć można stawy i naturalne zbiorniki wód powierzchniowych, pełniące m.in. funkcje retencyjne na obszarze miasta.

Wody podziemne. Na terenie miasta wyróżniono dwa obszary hydrogeologiczne:
Obszar I – Pradolina Podkarpacka, teren doliny Wisłoka. W piaszczysto-żwirowych utworach teras rzeki Wisłok przeważa czwartorzędowe piętro wodonośne, o miąższości od kilku do kilkuset metrów. Wody związane z serią utworów czwartorzędowych są mało wydajne, często zanieczyszczone z uwagi na opadowe źródło zasilania, wykorzystywane głównie przez indywidualnych odbiorców.

Obszar II – Wysoczyzna Lessowa Pogórza Rzeszowskiego. Wody gruntowe, wytworzone w czwartorzędowych utworach wodno-lodowcowych, podścielających warstwę lessową i zalegających jednocześnie na nieprzepuszczalnych iłach trzeciorzędowych. Wydajność tych wód podziemnych jest zróżnicowana i stosunkowo niewielka. Zasilanie warstwy wodonośnej odbywa się głównie przez infiltrujące wody opadowe. Północna część miasta została włączona w obręb Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425, cechującego się słabą izolacją, przez co cechuje się potencjalnym skażeniem wód przez infiltrujące opady.

Szata roślinna

Pierwszy podział geobotaniczny według W. Szafera, uwzględniający całą szatę roślinną, klasyfikował Łącut do terenów leżących na pograniczu Okręgu Puszczy Sandomierskiej i Pogórza Lessowego. Zgodnie z podziałem autorstwa J. Matuszkiewicza (2008) obszar miasta położony jest w Krainie Kotliny Sandomierskiej, dokładnie w Okręgu Przemysko-Rzeszowskim. Miasto Łącut położone jest w strefie przejściowej. Omawiany teren cechuje się zwiększonym kontynentalizmem, skutkiem czego jest wzrost występowania roślinności karpackiej i górskiej na rzecz zmniejszenia się udziału gatunków borealnych i subborealnych²⁰. Znaczna część środowiska przyrodniczego miasta Łącuta została przekształcona w wyniku działalności człowieka, zatem konieczne jest zachowanie istniejących obiektów krajobrazowych i przyrodniczych. Obszary o wysokich walorach środowiskowych to przede wszystkim:

- Zespół Zamkowo-Parkowy,
- Obszar Starorzecza Wisłoka,
- Las Komunalny Dębnik,
- Las Komunalny Bażantarnia,
- Staw Browarny,
- Dawny Park Angielski przy Miejskim Domu Kultury.

3.3. Dane terenowe i geodezyjne oznaczenie przedsięwzięcia.

Powierzchnia całej nieruchomości objętej opracowaniem zajmuje ok 3ha i położona jest na działkach o numerach: 3569/15, 3567/10, 3569/14, 3569/13, 3567/, 3690, 3568/8, 3691, 3569/16, 3567/11, 3569/17, 3569/7, 3569/5, 3569/18, 3692, 3569/4, 3569/19, 3568/6, 3568/9, 3568/5, 3569/3, 3569/20, 3569/12, 3567/8, 3569/8, 3567/7, 3569/11, 3569/10, 3567/6, 3568/4, 3568/10, 3567/5, 3568/11, 3568/3, 3570/2, 3570/1, 3569/22, 3569/2, 3569/9, 3693, 3571/5, 3571/9, 3571/11, 3570/3, 3571/12, 3571/4, 3571/3, 3571/14, 3571/16, 3571/2, 3571/1, 3571/15.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się na osiedlu Trześnik, od północy ograniczony ulicą Zieloną, od wschodu ulicą Hrabską, od zachodu Sikorskiego a od południa ulicą Kościuszki.

4. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, obiektu budowlanego oraz dotychczasowy sposób wykorzystywania i pokrycia szatą roślinną

Obszar opracowania w chwili obecnej jest osiedlem którego założenie urbanistyczne pochodzi z lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Osiedle obejmuje trzykondygnacyjne budynki wkomponowane w tereny zieleni. Obszar nie podlega obserwacji konserwatorskiej.

Według studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Miasta Łańcuta osiedle Trześnik leży na obszarze wykształconej i kształtującej się tkanki miejskiej. Na osiedlu znajduje się Przedszkole Miejskie nr 4.

Wokół budynków znajdują się niewielkie parkingi, które nie spełniają zapotrzebowania na miejsca postojowe mieszkańców osiedla.

Oprócz braku miejsc postojowych na osiedlu występuje problem ze składowaniem odpadów. Brak uporządkowania kontenerów na odpady stałe.

Osiedle skomunikowane jest przez sieć wewnętrznych dróg i ścieżek, spośród których większość należy wyremontować.

Na osiedlu pojawia się również problem z odprowadzaniem wód opadowych przez niewłaściwie ukształtowane odwodnienia powierzchniowego.

Na osiedlu znajdują się również punkty poboru wody w postaci ręcznych pomp, które wymagają remontu lub wymiany.

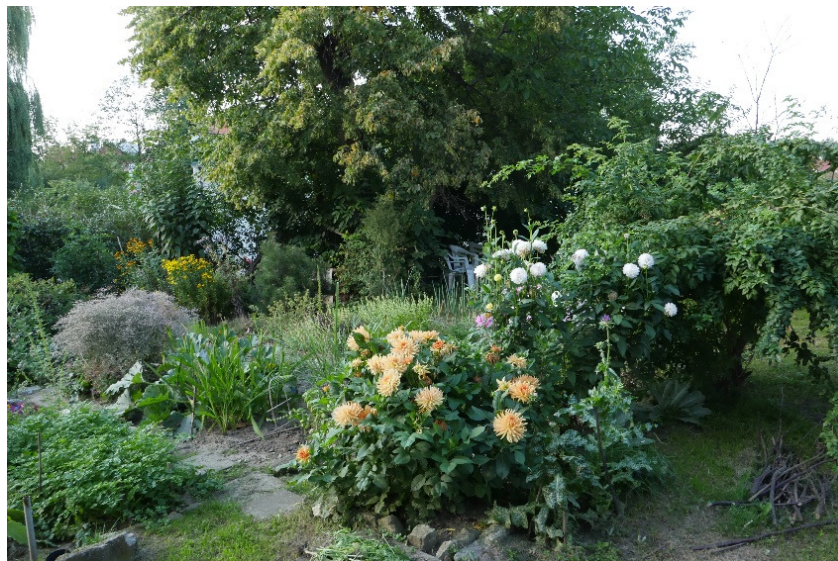
Między blokami znajdują się duże przestrzenie, które często są zagospodarowywane przez mieszkańców jako miejsca wypoczynku, lub przydomowe ogródki.

Wśród szaty roślinnej możemy wyróżnić stary drzewostan w skład którego wchodzi min następujące gatunki:

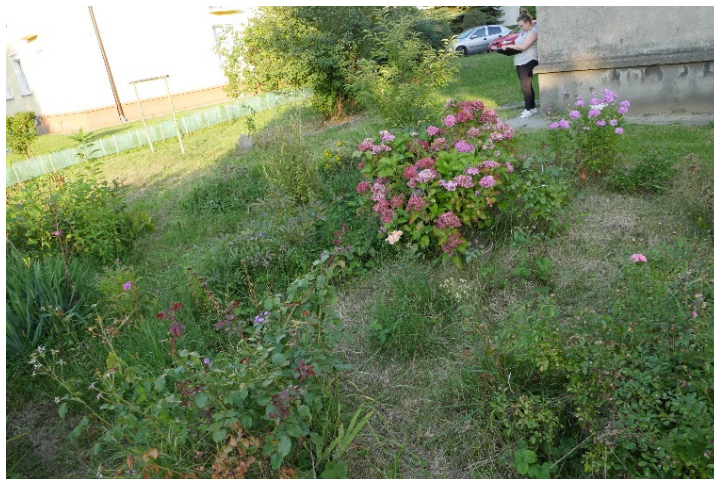
- lipa drobnolistna
- jesion wyniosły
- jarzab pospolity
- świerk srebrzysty
- wierzba płacząca
- daglezia zielona
- robinia biała
- kasztanowiec biały
- świerk pospolity
- klon jawor
- orzech włoski
- sosna czarna
- buk pospolity

Niektóre z występujących na osiedlu drzew wymagają wykonania cięć sanitarnych bądź całkowitego usunięcia ze względu na ryzyko stworzenia zagrożenia dla mieszkańców osiedla.

Oprócz wyżej wymienionych gatunków występują również nasadzenia krzewów, byli i roślin jednorocznych, których lokalizacja wskazuje na zaangażowanie mieszkańców osiedla w tworzenie przestrzeni zielonej. Niejednokrotnie są to rośliny wymagające pielęgnacji lub wykonania cięć sanitarnych. Na pozostałym obszarze osiedla występuje roślinność trawiasta, w której często pojawiają się pnie po wyciętych drzewach, które należy usunąć w celu komfortowego koszenia trawy.

Jest jednak wiele miejsc, które są zaniedbane i wymagają reorganizacji, oraz miejsc, które mogą stać się miejscem spotkań i aktywnego wypoczynku mieszkańców osiedla takich jak siłownia zewnętrzna czy plac zabaw.

5. Rodzaj technologii

Działania budowlane i rewitalizacyjne na obszarze inwestycji zostaną ukierunkowane z jednej strony na utrzymanie atrakcyjniejszych i funkcjonalnych miejsc, a z drugiej strony na poprawę wizerunku i użyteczności osiedla.

W ramach projektu rewitalizacji osiedla przewiduje się wykonanie następujących prac:

- remont lub wykonanie nowych dróg dojazdowych,
- remont lub wykonanie nowych chodników,
- zwiększenie liczby miejsc parkingowych,
- uporządkowanie i utworzenie nowych miejsc składowania odpadów komunalnych poprzez wykonanie wiat śmietnikowych,
- wykonanie infrastruktury, dzięki której zostanie rozwiązany problem z odprowadzaniem wody opadowej- podłączenie bloków mieszkalnych (które nie posiadają połączenia) do kanalizacji deszczowej,

- wykonanie i podłączenie do kanalizacji deszczowej odwodnieni liniowych przy wejściach do klatek schodowych, w celu uniemożliwienia spływu wód opadowych do piwnic budynków,
- remont lub wymiana studni pompowych,
- uporządkowanie zieleni, wykonanie cięć sanitarnych oraz pojedynczych wycinek drzew,
- usunięcie pniaków pozostałych po wycince drzew,
- zasadzenie nowej roślinności w miejscach zaniedbanych,
- budowa siłowni zewnętrznej,
- na całym osiedlu planowana jest wymiana lamp oświetleniowych,

Na osiedlu wybudowane będą obiekty małej architektury takie jak: ławki, stoliki z krzesłami, kosze na śmieci, stojaki na rowery, wiaty śmietnikowe i pergole.

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane zgodnie z zasadami współczesnej wiedzy technicznej, obowiązującymi normami i przepisami prawa w tym zakresie.

6. Warianty przedsięwzięcia

W związku z tym iż inwestycja polega na rewitalizacji istniejącego osiedla mieszkaniowego nie przewiduje się innego wariantu lokalizacyjnego. Zaproponowane technologie rewitalizacji osiedla są optymalne pod względem ekonomicznym i wytrzymałościowym, a ponadto charakteryzuje się minimalnym stopniem ingerencji w środowisko przyrodnicze.

7. Przewidywana ilość wykorzystanej wody i innych surowców materiałów, paliw oraz energii w tym szacunkowe zapotrzebowanie na energię

W trakcie realizacji inwestycji, roboty będą prowadzone głównie w technologii zmechanizowanej. Sprzęt przewidziany do realizacji robót posiada własny napęd i nie wymaga zasilania zewnętrznego, zastosowane materiały będą przyjazne środowisku, woda technologiczna będzie dowożona beczkownikami. W fazie eksploatacji wystąpi zapotrzebowanie w energię elektryczną do oświetlenia drogi, ponadto wystąpi niewielkie zapotrzebowanie na materiały do zimowego utrzymania dróg i nawierzchni płyty.

8. Rozwiązania chroniące środowisko, zachowujące dopuszczalne standardy środowiska

Odprowadzanie wód deszczowych powierzchniowo, poprzez właściwe spadki nawierzchni.

Przy realizacji przedsięwzięcia będzie stosowany sprzęt sprawny technicznie i spełniający normy stanowione przepisami prawa.

Realizacja inwestycji nie spowoduje jakiegokolwiek wpływu pogarszającego stan środowiska naturalnego lub mogącego spowodować jego zachwianie.

9. Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko

Roboty budowlane będą przeprowadzane w ciągu dnia, wykonawca we własnym zakresie zabezpieczy wodę na placu, ustawi toalety przenośne, powstające odpady gospodarcze będą segregowane i gromadzone w odpowiednich pojemnikach a następnie składowane na składowisku odpadów, w trakcie realizacji planowanej inwestycji pojawią się urządzenia emitujące hałas lub wibracje. Inwestycja poprawi stan istniejący, oraz estetykę osiedla.

10. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Projektowane przedsięwzięcie nie wykazuje oddziaływania transgranicznego.

11. Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 92, poz.880 ze zm.)

W zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia nie znajdują się obszary podlegające ochronie na mocy powyższej ustawy.

12. Obszar ograniczonego użytkowania

Dla projektowanej inwestycji nie planuje się utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.